

= ΑΡΓΩ

ΟΡΓΑΝΟ ΕΛΛΗΝ. ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. ΤΕΥΧΟΣ 3^ο (16)

Η ΑΓΙΑ.

Πέρα, μακριά, στῆς ἄφωνης πηγῆς τὴν ἐκκλησία
ἀπάνω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ψηλὰ ζωγραφισμένη,
χρόνους καὶ χρόνους καὶ καιροὺς μονάχη τῆς ἡ Ἁγία
σκύβει θλιμμένη κ' ἡ ἔρημιὰ τριγύρω τῆς σωπαίνει.

Οἱ λίγοι ἀνθρώποι ποὺ ἀπὸ κεῖ τ' ἀπόβραδο περνοῦνε
δὲ σταματοῦν ν' ἀνάψουνε κερὶ στὸ εἰκονοστάσι.
"Οἶοι τους πᾶν ἀξέννοιαστοὶ κι αἰώνια τὴν ξεχνοῦνε
Μὰ δίχως ἄλλο κι ὁ Θεὸς τὴν ἔχει πιά ξεχάσει.

Τὸλόχουσο στεφάνι τῆς καὶ κεῖνο τῶχει σβύσει
ὁ γερω χρόνος ὁ κακὸς γιομάτος ἀπὸ φθόνο,
τῆς τῶσβυσε καὶ στὴν πικρὴ ζωὴ τὴν ἔχει ἀφίσει
μὲ τὰ φτωχὰ τὰ ροῦχὰ τῆς καὶ τὸ σταυρὸ τῆς μόνο...

ΒΗΜΑΤΑ.

Τῶν κοριτσιῶν βήματα πέρα
ποὺ ἓνα σκοπὸ μεσ' σιτὸν ἀγέρα
γοργὸ σκορπάτε κι ἀλαφρό,
ποὺ πᾶτε κι ἀλαφροπατᾶτε
καὶ λέει κανεὶς χαμοπετᾶτε
ἢ πὼς θυμᾶστε ἓνα χορὸ.

Βήματα ἑνὸς θολοῦ διαβάτη
τ' ἀπόθοραδο, ἑνὸς γέρου ἐργάτη
βαρειά στὴ γῆ· καὶ παρακεῖ
ἔσεῖς ἀργὰ κι ἀποσταμένα
πὺν σέρνεστε βασανισμένα
σὰ μέσ' σὲ μαύρη φυλακή.

Κι ἀκόμα κι ὅταν ξεκινᾶνε
τὰ τραῖνα καὶ βαρυβογκᾶνε
βήματα σ' ἔρημους σταθμούς,
σὲ χωρισμούς, πὺν πᾶτε μόνα.
Καὶ βήματα μέσ' στὸ χειμῶνα
σὲ λείψανα, σὰν τοὺς λυγμούς.

“Ὅλα μ' ἀπ' ὅλα ἔχω ἀγαπήσει
τὰ βήματα ποῦχουνε σβύσει,
ποῦχουνε λείπει ἀπὸ τὴ γῆ,
ποῦχονται πάλι νὰ μᾶς βροῦνε.
Καὶ δὲ μιλοῦνε, δὲν χτυποῦνε,
γεμάτα ἀπόκοσμη σιγή.

Ἐκεῖνα ποῦχονται κοντὰ μας,
γιατὶ τὰ κάλεσε ἡ καρδιά μας
τὰ φώναξε καὶ τὰ πονᾶ,
Ποῦν στέκουν καὶ μᾶς συμπονᾶνε
καὶ φεύγουν ὕστερα καὶ πάνε
θλιμμένα κι ἄφωνα ξανά...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ.